

ת"פ (ירושלים) 36754-10-24 - מדינת ישראל נ' אוראל דוגה

ת"פ (ירושלים) 36754-10-24 - מדינת ישראל נ' אוראל דוגהשלוש ירושלים

ת"פ (ירושלים) 36754-10-24

מדינת ישראל

באמצעות עו"ד מוטי בניטה תביעות ירושלים

נגד

אוראל דוגה

באמצעות עו"ד רועי אטיאס

בית משפט השלום בירושלים

[18.07.2025]

כבוד השופט ציון סהראי

החלטה

כללי:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של החזקת נשק והחזקת סכין שלא כדין.

ביום 26.12.24 הוצאה תעודת חיסיון בהתאם להוראת סעיף 45 לפקודת הראיות (נוסח חדש), התשל"א-1971,

בגדרה נחסו ראיות מסוימות מתיק החקירה (להלן: "תעודת החיסיון").

הנאשם הגיש עתירה לגילוי חלק מהראיות החסויות תחת תעודת החיסיון - זהות מוסר/י הידיעות המפורטות להלן וכן

הדיסק ש.א.5. לטענתו, מוסר הידיעות המודיעיניות הוא זה שהציע לו לרכוש את הנשק ואף הפליל אותו, ועל כן יש

חשיבות בחשיפת זהותו. עוד טען, כי בסרטון שנחסה קיים חומר שעשוי להועיל להגנתו, ועל כן יש לגלותו.

המדינה התנגדה לעתירה.

תעודת החיסיון:

במסגרת תעודת החיסיון נחסו החומרים הבאים:

1. כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות זהותם וחזותם של מקורות המידע של משטרת ישראל, לרבות שיטות הפעלתם

ולרבות יכולות ואמצעים טכניים, נהלי עבודה ודרכי איסוף המידע במשטרת ישראל בנוגע ל- 3 ידיעות:

ידיעה מספר 24-1638-270;

ידיעה מספר 24-1637-741;

ידיעה מספר 24-1638-212;

למעט תמצית המידע המתועדת במסמכים המסומנים פ.1, פ.2 ו-פ.3;

2. כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות תוכנם של חומרי חקירה שסומנו ש.א.1, ש.א.3 ו-ש.א.4, לרבות פעולות החקירה

המתועדות בהם, ולרבות השיטות והאמצעים ששימשו את אנשי המשטרה לצורך ביצוע פעולותיהם;

3. כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות תוכנו של חומר חקירה שסומן ש.א.2, לרבות פעולות החקירה המתועדות בו

ותוצריהן, ולרבות השיטות והאמצעים ששימשו את אנשי המשטרה לצורך ביצוע פעולותיהם, למעט תמצית החומר

המתועדת בדו"ח פעולה מיום 6.10.24 שנערך על ידי איציק גור;

4. כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות את תוכנו המלא של דיסק הקלטה המסומן ש.א.5 למעט דיסק ערוך המסומן

ש.א.6.

עיקר טענות הצדדים:

5. הנאשם טען, כי טרם הועברו לו פראפרזות של הידיעות המפורטות בתעודת החיסיון (פ.ז, פ.2 ו-פ.3).

6. עוד טען, כי לא החזיק בנשק המיוחס לו בכתב האישום וישנו אדם שהציע לו לרכוש את הנשק ואף הציג בפני

הנאשם את הנשק, ולסברתו הוא זה אשר מסר את הידיעה למשטרת ישראל במטרה להפלילו. לשיטתו, לנוכח האמור

יש לחשוף את זהות מוסר הידיעות המודיעיניות.

7. במעמד הדיון הוסיף ב"כ הנאשם טענה ולפיה בסרטון ש.א.5 (שלא נמסר לעיונו ותחת זאת נמסר לעיונו סרטון ערוך ממנו הושמטו חלקים מסוימים ש.א.6) קיימים חלקים מוסתרים שהיה מקום לגלותם. לטענתו, הנאשם הניח את הפאז' על ספה ולאחר מכן הנשק נמצא על ידי השוטרים בתוך פח (כשהוא בתוך הפאז'). הסניגור טען, כי מאן דהוא העביר את הפאז' מהספה, שם הושאר על ידי הנאשם, לפח בו נמצא הנשק על ידי השוטרים. לשיטתו, אין מקום למנוע ממנו צפייה בחלקים המוסתרים בסרטון, שיוכחו כי מאן דהוא העביר את הפאז' ובו הנשק מהספה לתוך הפח (שם נמצא בסופו של דבר).
8. ב"כ המאשימה התנגד לעתירה.
9. נטען, כי הפארפרזות הקשורות לידיעות המפורטות בתעודת החיסיון נמסרו כבר לב"כ הנאשם, וככל שבא כוחו החדש טרם קיבל פארפרזות אלו הוא זכאי, כמובן, לקבלן (פ.1, פ.2, פ.3).
10. אשר לטענה ולפיה יש מקום לחשוף את זהות מוסר/י הידיעות (ככל שאכן מדובר בידיעות שנמסרו על ידי גורם כלשהו), התנגד ב"כ המאשימה, וטען כי אין בחשיפת זהות מוסר/י הידיעות המודיעיניות כדי לסייע בהגנת הנאשם, אולם יש בכך כדי לפגוע באינטרס ציבורי חשוב, שבגינה הוצאה תעודת החיסיון.
11. אשר לסרטון (ש.א.5), נטען כי אין מקום למסור לעיון ההגנה מעבר למה שכבר נמסר (ש.א.6), שכן יהיה בכך כדי להפר את תעודת החיסיון באופן שיפגע באינטרס ציבורי חשוב מבלי שהפרה זו תסייע, ולו פוטנציאלית, לנאשם בהגנתו.
12. במסגרת דיון שהתקיים במעמד צד אחד הציגו הצדדים טיעונים או ראיות התומכים בעמדתם.
13. סעיף 45 לפקודת הראיות קובע:
"אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בענין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדין בדבר, על-פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראייה... בהליך פלילי - כי הראיה עשויה להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על העניין שיש לא לגלותה, או שהיא חיונית להגנת הנאשם".
14. סעיף 46(א1) לפקודת הראיות קובע:
"בהחלטה כאמור בסעיף קטן (א) ישקול בית המשפט, בין השאר, את הקשר שבין החומר החסוי לגדר המחלוקת בין בעלי הדיון, בשים לב לגרסת ההגנה, את הקשר שבין החומר החסוי לראיות הגלויות וחומר חסוי אחר בתיק, ואת קבילות החומר החסוי ומשקלו הצפוי אם יוגש כראיה במשפט, ורשאי הוא לקבל הסברים מהעותר אף בהעדר שאר בעלי הדיון; לא יתיר בית משפט גילוי של ראיה חסויה, אלא לאחר שניתנה לתובע אפשרות להתייחס לטענות שנטענו שלא בפניו.
15. כלומר, כאשר בית המשפט דן בעתירה לגילוי ראיה בהליך פלילי (מכוח סעיף 45 לפקודת הראיות) עליו להשתכנע באחת משני אלו:
א. כי הראיה עשויה להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על העניין שיש לא לגלותה;
ב. שהיא חיונית להגנת הנאשם;
16. יש להבחין בין שני מצבים: האחד, כאשר הראיה עשויה להועיל להגנת הנאשם, שאז יש לאזן תועלת זו אל מול העניין שיש באי גילוי הראיה - הגנה על אינטרס ציבורי חשוב. בית המשפט נדרש לבחון איזה נזק רב יותר (זה שייגרם לנאשם מאי חשיפת הראיה או זה שייגרם לאינטרס ציבורי חשוב) ובהתאם להחליט (ע"פ 334/81 הגינזר נ' מדינת ישראל, פ"ד לו(1) 827 (1982)).
17. השני, כאשר הראיה החסויה חיונית להגנת הנאשם, שאז יש להורות על מסירתה לעיון הנאשם. המבחן ביחס לחיוניות הראיה להגנת הנאשם אל מול קיומה של תועלת להגנתו בלבד נעוץ בשאלה האם יש בראיה פוטנציאל לעורר ספק סביר באשמתו של הנאשם (בש"פ 120/10 פלוני נ' מדינת ישראל; ע"פ 889/96 מזאריב נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(1) 433, 443 (1997) וכן יניב ואקי דיני ראיות כרך ג' 1706 (2021)).
18. בנוסף, לפי סעיף 46(א1) לפקודת הראיות על בית המשפט לבחון, בין היתר, את הקשר שבין החומר החסוי ליריעת המחלוקת שבין הצדדים, בשים לב לגרסת ההגנה, ואת הקשר שבין החומר החסוי לראיות הגלויות ולראיות חסויות אחרות.

דין והכרעה:

19. דין עתירת הנאשם בעניין חשיפת זהות מוסר/י הידיעות המודיעיניות להידחות, ודין עתירתו לחשוף את הסרטון ש.א.5 להתקבל באופן חלקי. אנמק החלטתי.
20. כאמור, תנאי לכך שבית המשפט יורה על הסרת החיסיון הוא בכך שמצא כי הראיה החסויה עשויה להועיל להגנת הנאשם, שאז יש לאזן תועלת פוטנציאלית זו מול העניין שיש באי גילוי הראיה, או בכך שמצא כי הראיה החסויה חיונית להגנת הנאשם. לשם כך, על בית המשפט לבחון, בין היתר, את הקשר שבין החומר החסוי ליריעת המחלוקת שבין הצדדים - בשים לב לגרסת ההגנה.
21. בשלב זה, העותר לא הניח תשתית מינימלית לכך שהראיה החסויה עשויה להועיל להגנתו או שהיא חיונית להגנתו.
22. מהי הגנת הנאשם ומה הקשר בין הראיה להגנה זו?
23. בעתירה טען הנאשם, כי הוא כופר בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום וכי לא החזיק בנשק המיוחס לו בכתב האישום. עוד טען, "שישנו אדם אשר הציע לו לרכוש נשק ואף הראה את הנשק הזה לעותר, כאשר העותר בהיותו אדם נורמטיבי, סרב בוודאי להצעה. ההגנה סבורה, שדווקא אותו אדם אשר הציע לעותר לרכוש את הנשק, הוא גם זה אשר מסר את הידיעה למשטרת ישראל. גם נסיבות מעצרו של העותר מובילות למסקנה שהעותר יכול לנקוב בשמו של מוסר הידיעות למשטרת ישראל ואף להסביר במעמד צד אחד את הסיבה בגינה ביקש להפיל את העותר" (סעיפים 10 ו-11 לעתירה לגילוי ראיה).
24. מחומר החקירה שהוצג לעיוני עולה, כי הנאשם שמר על זכות השתיקה בחקירתו. טענת ההגנה שהעלה הנאשם בעתירתו (כמצוטט לעיל) נטענה בעלמא, וללא כל ביסוס (סעיפים 10-11 לעתירה לגילוי ראיה). בשלב זה, טענת ההגנה של הנאשם כפי שהועלתה בעתירה לגילוי ראיה, איננה עולה בקנה אחד עם הראיות שבתיק החקירה כפי שהוצגו בפני.
25. עיון בסרטונים ובתמונות שהוצגו בפני (וקיימים בידי ההגנה) מלמד, כי הנאשם הוא זה שאוחז, לכאורה, בנשק ואף מחזיק בפאוץ' שבו נמצא הנשק במסגרת החיפוש המשטירתי, שלא בנסיבות המפורטות בסעיפים 10 ו-11 לעתירה לגילוי ראיה, דבר שיש בו כדי להחליש עוד יותר את קו ההגנה בו נקט במסגרת עתירתו לגילוי ראיה (סעיפים 10 ו-11).
26. מכאן, שכאשר מדובר בטענה שהועלתה בעלמא, ללא כל ביסוס ראיתי (ולו מינימלי או ראשוני), ומנגד טענה זו עומדת בסתירה לחומר חקירה שהוצג לעיוני, יש לקבוע כי בעת הזו אין בראיה החסויה כדי להועיל להגנת הנאשם, וודאי שלא ניתן לראות בה חיונית להגנתו.

27. כאמור, בסעיף 11 לעתירה לגילוי ראיה, טען ב"כ הנאשם כי יסביר במעמד צד אחד מדוע שפלוני (שלגביו הוא סבור כי מסר את המידע למשטרה) יפליל אותו. מבלי שיהיה בכך כדי לתמוך בטענת הסניגור בנוגע לזהות מוסר/י המידע או בנוגע לרלוונטיות שיש בטענה זו להגנת הנאשם, הסניגור לא הציג בפניי נימוק כלשהו מדוע שאותו פלוני יפליל את הנאשם. למעשה, עניין זה נשמט לחלוטין מטענות ההגנה בדיון שנערך במעמד צד אחד, וכלל לא נטען בפני מדוע שפלוני יפליל את הנאשם (כאמור, אין בכך כדי לאשר כי פלוני הפליל או לא הפליל את הנאשם או כי הטענה רלוונטית להגנת הנאשם לאור התשתית הראייתית שהוצגה לעיוני בעת הזו).
28. לפיכך, כאשר חשיפת זהותו של מוסר/י הידיעות לא תקדם הגנת הנאשם אף לא במעט, ומנגד חשיפת זהותו/ם תפגע באינטרס ציבורי חשוב, כמפורט בסעיף 45 לפקודת הראיות ובתעודת החיסיון עצמה, שאז אין מקום להיעתר לבקשה. משקבעתי כי חשיפת זהות מוסר/י הידיעות נשוא תעודת החיסיון אינה עשויה להועיל להגנת הנאשם, ממילא ברור, כי אין מקום לפגוע באינטרס ציבורי חשוב המוגן באמצעות תעודת החיסיון וממילא לא ניתן לקבוע כי חשיפת זהות מוסר/י הידיעות חיונית להגנת הנאשם, כדרישת סעיף 45 לפקודת הראיות. אדגיש, כי החלטה זו נכונה לעת הזו, ועל יסוד הראיות שהובאו בפני על ידי הצדדים, וכן על סמך טיעוניהם.
29. אשר לעתירת הסניגור לחשוף את כל הסרטון המתועד בש.א 5 מצאתי להיעתר לבקשה בחלקה ולהורות למאשימה להמציא להגנה עותק מהסרטון נשוא ש.א 5 כך שייחתך ממנו הקטע מדקה 17:16:44 ועד 17:28:44 בלבד. אסביר.
30. העותק שהועבר לנאשם בדיסק שסומן פ.א 6 (שהוא למעשה ש.א 5 לאחר עריכה - כעולה מתעודת החיסיון) אינו כולל חלקים שאותם היה מקום להעביר להגנה ולא הועברו. לטעמי, אין במסירת אותם חלקים שנחסו ולא הועברו להגנה כדי לפגוע באינטרס ציבורי חשוב. אעיר, כי אף אם אין בקטעים אלו, שאותם אני מתיר כעת להעביר לעיון ההגנה, כדי לסייע בהגנת הנאשם, לא היה מקום למנוע ממנו עיון בהם, שכן הם מהווים חומר חקירה.
31. מנגד, לא מצאתי כי חשיפת הקטע האמור (מדקה 17:16:44 ועד 17:28:44) עשויה להועיל בהגנת הנאשם, אף לא באופן תיאורטי. צפייה בקטע החסוי מעלה, כי אין כל בסיס לטענת הנאשם ולפיה מאן דהוא הזיז את הפאז' או הפח בו נמצא הנשק. מנגד, חשיפת הקטע האמור עלולה להוביל לפגיעה באינטרס ציבורי חשוב, ואת זאת אין להתיר בנסיבות אלו.
32. סיכומם של דברים -
- א. זהות מוסר/י המידע לא תיחשף.
- ב. הסרטון בש.א 5 יועבר להגנה כאשר יחסה ממנו הקטע המצולם מדקה 17:16:44 ועד 17:28:44 בלבד.
- ג. הפארפרזות (פ.א 2, פ.א 3) ימסרו להגנה.
- ניתנה היום, כ"ב תמוז תשפ"ה, 18 יולי 2025, בהעדר הצדדים.